

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Kiadó :

Az Országos Erdészeti Egyesület.

Szerkesztő :

Dr. Bedő Albert.

Megjelenik minden hónap 28.-án.

Harminczötödik évf. IX—X. füzet. 1896. szept. és okt. hónap.

Előfizetési díj egy évre 8 frt. Az Országos Erdészeti Egyesület azon alapító tagjai, kik legalább 150 frt alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is a 3 frt évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Oly alapító tagok, kik 150 frtnál kevesebbet alapítottak, 3 frt kedvezményi árért járathatják.

— Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapestben, Lipótváros, Alkotmány-utca, 10. szám. II. emelet. —

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltetnek.

A magyar erdész nemzeti hivatása.

Bedő Albert államtitkár elnöki megnyitó beszéde az ezredéves országos erdészeti gyűlésen.

A magyar állam ezeréves fennállásának ünnepi évében az Országos Erdészeti Egyesület a székesfővárosban szintén ünnepélyes közgyűlést kívánt tartani, hogy részvegyen ezzel a nemzet ünnepében, s a maga részéről is kifejezésre juttassa a hazafiui öröm ama nemes lángolását, mely kulturális közintézeteink életét s nemzetünk fiainak szívét betölti abból az alkalomból, hogy a honalapító Árpád országát, Szent István birodalmát, a Mindenható Isten jóságos kegyelme az első ezerév végére segítette.

A magyar nemzeti élet hivei mindenütt ünnepelnek e hazában, s a havasi viola üde légkörétől le az Adria hódító tükreig, egy az öröm és vigasz a multak emlékeiben s egy a remény és bizalom a jövő alkotásaiban.

Állami és nemzeti életünk ezredik esztendőjének ünnepén minden magyar polgár megnyugtató érzéssel tekint a múltra s a jövő ezred éveinek és a még ezeket örökké követő többieknek is szerencsés haladásába helyezvén reményét, jelen közgyűlésünk megnyitása alkalmával én sem mulaszthattam el legelső sorban megemlékezni erről az ünnepről, mely mindannyiunk lelkét hálával tölti el s továbbra is a haza és a nemzet javára teljesítendő buzgó munkára serkent. Nem lehet Magyarországnak oly hű polgára, kinek keblét nemzeti ünnepünk nagysága és jelentősége lelki örömmel ne töltené el s így nincs az erdészek és az erdőgazdaság ügyeivel foglalkozók között is egy sem olyan, kinek szívéből ebből az alkalomból kevésbé meleg és lassabb forgású vér hevitené, mint bárkiét e hazában. Az örökké alkotó természet tiszta levegőjében élő erdész, ki maga körül a természeti élet minden nyilvánulásában az igazat látja, kinek lelkét az emberi gyarlóságok gyengéi, ha azokkal kénytelen is találkozni vagy érintkezni, meg nem zavarják s jellemének tiszta tükrét mérges leheletükkel el nem homályosíthatják: igaz örömmel s a hazafiúi szív lobogó tüzével osztozik mind abban és dolgozik mind azért, a mi Hungária népének és földjének javára s jövőjének biztosabbá és jobbá tételére szolgál.

A magyar erdészek hazánk ünnepeiben és érdekeinek hűséges szolgálatában mindenkor és mindenütt az elsők között és a legjobbakhoz csatlakozva kívánnak részt venni; nemzetünk közgazdasági életének állandóan kitartó és igaz munkásai, s mint ilyenek a magyar állami élet körében nemcsak a földmivelő gazdálkodás útján tudnak példaadással előljárni, de jól tudják azt is, hogy hazánknak és összes lakosságának jobblétre emelésében igen

fontos és a világ minden más erdészeinek viszonyaitól eltérő nemzeti hivatásuk és kötelességük van a magyar államérdekeknek s hazánk népeinek szolgálatára.

Kétségtelen az, hogy minden állam polgárának kötelességében áll a reá eső polgári feladatok teljesítését képességének megfelelő arányban végezni, s ezzel senki sem tesz többet, mint a mennyivel az állami közösségből reá eső jókért a társadalomnak, illetve az államnak tartozik. De viszont abban sem kételkedhetik senki, hogy e kötelesség teljesítésének alsóbb vagy felsőbb fokozata, illetve a képesség kifejtésének mértéke szűkebb vagy tágabb határok között váltakozhatnak, s így az is bizonyos, hogy csak azok váltják be az állami vagy társadalmi közérdek irányában fennálló tartozásukat a legmagasabb becsértékben, kik erejük és képességük legigazabb tudását adják és áldozzák a haza javára. Olyannak ismertem eddig és ismerem ma is a magyar erdészek működését általában vezető hazafias irányt, mely soha sem elégedhetik meg a pusztá kötelesség mindennapos mértékéig végzett munka eredményével, de örömét találja abban és megnyugvására szolgál, ha saját ítélete szerint is elmondhatja, hogy kötelességét akár egyéni, akár közszolgálati szempontból véve, erejének és tudásának legodaadóbb felhasználásával végezte, s hogy teljesítésének ideje alatt elméje alkotó világában örökké ott fénylett az a vezérlő csillag, mely arra emlékeztette, hogy a magyar erdőtisztnek nincs oly szerény működési köre, melynél alkalma ne nyílnék és beváltandó tartozását ne képeznék, az ország összes polgárainak érdekeit szolgálva, valóságos nemzeti hivatás teendőit végezni.

Hazánk szerencséjének tartom azt, hogy a magyar erdőtisztli kar, mely alkotmányos életünk utolsó idejének s egészben véve is századunk utolsó három évtizedének

szülöttje, a magyar nemzeti érzésnek oly hathatós mértékre kifejlődött birtokában van s oly erős uralma alatt áll, hogy működésének intézésénél eme legérzékenyebb iránytű utmutató vezetését soha sem nélkülözi, s hogy ezt még akkor is csonkítatlanul megőrizné, ha lehetnének gonosz időknek oly gonosz urai, kik erre kancscsal szemmel néznének. Erdőgazdáinknak ez a hazafias érzése szerencse hazánkra, mert e világon sehol nem áll fenn az az élénk szükség, mely az ország nagyobb részében az egyes vidékek közviszonyait uraló magán vagy állami erdővagyon kezelőinek, s az állami kormányzat végrehajtó szerveinek, az államot alkotó népesség s ennek nemzeti-ségi tagolatai közt, annyira és oly feltétlenül nélkülözhetlenné tenné azt, hogy a közérdekeknek szolgálatára is hivatott jelentékeny erdőbirtokok részéről követendő célok-
nak és alkalmazandó intézkedéseknek érvényesítése és végrehajtása, az igazság, a polgári szeretet és a megnyugtató tapintatosság alkalmazásával történjék, mint épen nálunk.

Az európai nagy nemzetek földmivelésügyét szolgáló erdőgazdák közül, sem a német, sem a francia, sem az orosz vagy az olasz birodalmak erdőtisztjeinek, amaz államok alkotó elemeinek nagyobb egységessége következtében, nincs oly szükségük munkásságuk körében a nemzeti érzés és hivatás melegítő hatására, mint a miéinknek, mert Magyarországnak nemcsak földrajzi és nemzetiségi viszonyai teszik ezt szükségessé, de az is, hogy népünk megélhetése igen nagy mértékben van az erdőgazdaság tápláló kebelére utalva. Bö mértékben gyümölcsöző vetést teljesít tehát államunknak és népeinek javára az az erdőtiszt, ki polgári kötelességét a magyar állami érdekek géniusa által sugalt nemzeti hivatás helyes felfogásával végzi.

A magyar erdőtiszt nemzeti hivatása a magyar állami életben országunk minden vidékén élesen kidomborodó jelentőséggel bír mindazok előtt, a kik ismerik az erdészek közszolgálati feladatainak természetét s a kik megtudják érteni azt, hogy hatásában mennyire sikertelenebb, üresebb és terméketlenebb az a munka, melynek létrehozója és éltetője a kötelesség mulasztásra sulyosodó megtorló erőnek hatalma. Ismerik ennek igazságát a magyar erdészek s én itt nem is annyira éreztök tettem szavaim tárgyává azt, hogy a magyar erdészek nemzeti hivatására való figyelemmel kell közszolgálati munkáját végezni, hanem azért, hogy e hivatás kiváló jelentőségét ezredéves ünnepünk alkalmából is hangsúlyozva, még inkább serkentsem hazafias feladatuknak ily értelemben való nemes folytatására, ennek a szellemnek és felfogásnak mindenkori utódaikba leendő beoltására, s hogy e mellett hazánk közügyeinek intézői sorából is a magyar erdőtisztí kar iránti tiszteletre s annak működése támogatására emlékeztessem azokat, kik akár az ügyek természetének nem ismeréséből, akár elfogultságból avagy épen tudásuk netaláni szűkebb korlátainál fogva a hivatalnokok s így az erdőtiszt közszolgálati hivatásának végzésében sem akarnak mást látni és keresni, mint a megélhetésre szükséges napszámos munka cselekvését.

Ki merné tagadni azt, hogy szomorú annak az országnak és államnak jövője, melynek közszolgálati ügyeit, s a közgazdasági életre és ennek fejlesztésére kiható vagyonkezelési kérdések teendőit oly férfiak intézik és viszik teljesítésre, kiket ténykedésök foganatosításánál a személyes rokonszenv vagy ellenséges indulat avagy egyéni, társadalmi vagy politikai érdekek előtt való önző vagy gyáva meghajlás, és nem az a magasabb felfogás

és lelkesülés vezérel hogy mind azzal, a mit végeznek, az állami élet céljainak követése és betöltése mellett az állami közös-szervezet egyetemébe lépett népnek, családainak és egyéneinek is szolgáljanak. Szóval, ha elfelejtik azt, hogy nekik úgy is, mint az általuk képviselt birtok és személyi érdekek szolgáljanak, úgy is, mint az állami törvények rendelkezéseinek életet adó, vagy eme törvények jogkörével élő tényezőknek, cselekedeteikben és eljárásaiknál a magasabb értelmű nemzeti hivatás igényeit számba kell venni, s azok kielégítésére hazafiúi buzgalommal törekedni kell. Ennek a nemzeti hivatásnak betöltésére épen úgy nem lehet tételes szabályzatba foglalható utasítást írni vagy adni, a miként nem lehet dobbal verebet fogni, de érzeni kell azt mindenkinek, a ki nagyobb vagy kisebb hatáskörben hivatva van, akár az állam felhatalmazásából, akár a földi javak uraló tömegéből képezett birtok érdekeinek képviselőjében eljárni.

Jól tudom, hogy átértik és át is érzik ezt a magyar erdőgazdák általában, akár az államnak akár másoknak erdőbirtokát kezeljék, s hogy ők, a kik a munka, becsület és bátorság zászlója alá csoportosultak, nemcsak maguk, de még a jövő évezredek idejében élő utódaik sem feledkeznek meg arról, hogy a Magyar Államnak és összes népeinek javára törekvő munkásságukat úgy végezzék, hogy az ország lakosaira, népeire és gyermekeire következményeiben messze kiható működésükkel, a reájuk hárult nemzeti hivatás követelményeinek is feltétlenül megfeleljenek.

Az egész emberiségnek s így az egyes államokban élő népeknek és ezek egyéneinek is egyedüli életcélja a boldogulás, avagy az életnek oly viszonyok közt való eltöltése, hogy minél kevesebb jusson részükre a testi és

lelki nélkülözésekből. Mindazoknak pedig, kik akár az állami, akár a vagyoni hatalom gyakorlásában eljárnak, s általában a kenyeret és ezzel a megélhetést nyújtó földnek s illetve terméseinek felhasználásával és értékesítésével rendelkeznek, és ezek között nevezetesen az erdőgazdának igen bő alkalmuk van arra, hogy ténykedésüket úgy intézzék, hogy az általuk szolgált vagyoni és állami érdekek csorbitatlan kielégítése mellett, a körükben élő népnek is jó szolgálatokat tehessenek s annak erkölcsi és anyagi jóllétét előmozdítsák. Ily eljárást követve kétségkívül nagy és hasznos szolgálatokat tehetnek még annak a jogosult emberségi követelménynek is, mely a korunkat uraló és nem épen ok nélkül nyugtalanító társadalmi bajok, hiányok és egyenetlenségek okszerű csökkentésére törekszik. Kötelességérzet, pontosság és szorgalom a munka teljesítésében: biztosítja annak áldásos hatását! Igazságos felfogással, hűséges eljárással és önzetlen áldozatkészséggel szolgálni a hazát és népét: biztosítja nemzeti hivatásunk betöltését.

A polgári foglalkozások sokoldalú körében s nevezetesen az östermelés terén munkálkodók és élők nagy számának arányát tekintve, igen sok alkalom nyílik az ország népének s így az államnak is üdvös szolgálatot tenni az oly férfiak részéről, kik kötelességük betöltése mellett embertársaik javát is előmozdítva, nemzeti hivatás teljesítését ismerik fel abban, hogy ott, a hol élnek és férfiúi teendőik feladatait végzik, egyszersmind a környezetükben élő népnek is utmutató jótékony tanácsadói legyenek.

Tévesen fogja fel kötelességét és hamisan értelmezi hivatását az a férfiú, a ki a rendelkezésére álló vagyoni erő és tudás által nyújtott fölényével úgy él, hogy abból az állam és társadalom javát szolgálva, a népre haszon nem háramlik, és pedig épen úgy téved vagy hibázik,

mint az állam ama hivatalnoka, a ki az általa elbírálandó és végzendő ügyekben, legelső sorban és legtöbbször az ország kárára azt nézi, hogy a midőn az állami törvények rendelkezéseinek alávetett honpolgár, törvényes kényszerűségből is kifolyólag, ügyét az államhatóság ítélete alá bocsátja, miképen és a tételes törvény mely szavának segélyével lehet tagadó elbánásban részesíthető; a helyett hogy azokat az eszközöket keresné, melyekkel a törvények rendelkezéseinek igazságos megtartása mellett, az állam vagy bármely egyes polgár jogainak megsértése nélkül, a segélyért forduló kívánságát teljesíteni lehetne. A nép képezi az állam életfájának tápláló gyökerét s ha ez elpusztul, a fának is el kell veszni!

A férfi munkásság mindenik terén megvan a nemzeti érdekek szolgálatának hivatása, de meggyőződésem szerént alig van foglalkozás, melynek körében a szükség nagyobb fokával találkozhatnék a kötelességek teljesítésének nemzeti hivatással való végzése, mint épen az erdőgazdáknál, a kik legnagyobbára oly vidékeken laknak, a hol az általános emberi műveltség hatása kevésbé terjedhetett el, hol kevesebb azoknak a férfiaknak száma, kik szóval és tettekkel gyakorolhatják a gyengébbek oktatását, s hol rendesen legnagyobb a szükség arra, hogy az, a ki a vagyoni és állami jogkörökből kifolyó munkálatokat intézi, ezek végrehajtását olyképen vezesse, hogy azoknak hatása a munkaadó birtokosnak és az államnak is érdekeit a legméltányosabban és az igazság mérlegének megfelelően kielégítve, egyszersmind az erősebb segélyére feltétlenül ráutalt földmivelő népnek is javát előmozdítsa s annak a társadalom követelményei által ráutalt terhek lehető legkönnyebb elviselhetését elősegítse.

Nemzeti hivatást teljesít tehát hazánkban mind az

az erdőgazda, ki teendőinek végrehajtása alkalmával figyelmet fordít arra, hogy azok eredménye mily gazdasági, erkölcsi, közművelődési vagy államfentartói hatással lehet arra a népre, melynek egyéni és gazdasági életére azoknak következménye kihatással leend. Az erdőgazdák munkásságának köre természetszerűen feltételezi a földművelés összes alaptényezőinek és természeti törvényeinek megfelelő ismerését, hosszú időkre kiható intézkedéseiknek elérni óhajtott czélszerűsége pedig megköveteli azok jól mérlegelt számbavételét, s ezért az a több oldalú és általánosabb műveltség, melyet a szakképzett erdőgazdának, minden más foglalkozás tudásával szemben multhatlanul megszerezni kell, kiváló mértékben meg is adja részére azt a képességet, hogy az erdészeti munkásság körén kívül is a föld megművelésében, annak termőképessége fokozásában, a növénytermelésnél, az állattenyésztésnél, a polgári építkezéseknél, a vízhasznosítás terén és a hegységi vizek rongálásainak elhárításában, a háziipar fejlesztésével, a községi vagyon takarékos és czélszerű kezelésében, s a közművelődés áldásos terjesztésében utmutató tanácsaival az ország lakosságának hathatós segélyére legyen, s ez által a fennálló társadalmi élet, a vagyoni viszonyok s az állami intézmények iránt való öntudatos tisztelet ébresztésével a polgári hűség és hazafiui szeretet fejlesztésére üdvösen közreműködjék. Szóval én úgy vagyok meggyőződve, hogy kötelességét hiven végző igen jó erdőgazda lehet az, a ki azoknak a faluknak, községeknek, telepeknek s általában annak a népnek, melynek körében él, minden fajbeli vagy vallási különbség nélkül, gondos atyja, jóakaró tanácsadója, utmutatója s jogosult igaz érdekeinek védelmezője is kíván lenni, s ki ezért még a hála egyszerű köszönetét sem várja.

Tudom tisztelt közgyűlés, hogy ma élő vagy körünk-
ből már fájdalom örökre elköltözött erdőgazdáinknak azt
a részét, a kik a mai alkotmányos életünk kezdetén vagy
az ezt közvetlenül megelőző években a fiatal kor remény-
teljes napjait töltötték, s kik akkor az ifjui erő nemes
tüzevel voltak szószólói és hirdetői a nemzeti életünk javára
s országunk népeiségének boldogítására óhajtott alkot-
mányos kormányzat helyreállításának: az általam előbb
jelzett nemzeti hivatásnak teendő szolgálat vágya is lel-
kesítette akkor, midőn a magyar erdőgazdaság szolgálatába
léptek, s hogy ez a jó szellem, szaporodó s évről-évre
szolgálatunk körébe lépő társaink közt tovább terjedve,
ma is virágzó erővel él közöttünk. De adja is a Mindenható,
hogy Magyarországnak és összes népeinek javára a polgári
kötelességek az a felfogása, mely ténykedéseiben a nemzeti
hivatás által előnkbe szabott igényeknek mindenkor hűsé-
gesen megfelelni kíván, nemcsak a most élő magyar erdő-
gazdák szívében éljen lobogó lánggal, hanem hazánk örökké
tartó életének érdekében még valamennyi utánunk jövő
nemzedék szívébe és kötelességérzésébe is mélyen be
legyen oltva, hogy Hungária földén, viruló országban és
hatalmas államban mindenkor boldog nép hirdesse a
hontfoglaló Árpád, a hittel boldogító Szent István s az
alkotmányt tisztelő Első Ferencz József dicsőségét!

Titkári jelentés.

Tisztelt közgyűlés! Azt hiszem a tisztelt közgyűlés
helyeslésével találkozom, ha tekintettel a napirendre kitűzött
tárgyak hosszú sorozatára és arra, hogy az egyesületünk
kötelékén kívül állók részvételével megtartandó tulajdon-
képeni kongresszusi tárgyalásaink előreláthatólag több időt